

Jsem tvůj déšť

František Nedvěď

1. Mám rád den, když se stmívá,
v údolí leží bílej dým,
pod tratí Sázava zpívá,
myšlenkám pak opat' prodloužím.

R: Jsem Tvůj déšť, jsem Tvou vláhou.
Jsem Tvůj stín, jsem Tvůj pevný štít.
Jsem Tvou bílou Mléčnou dráhou.
Jsem prostě tím, čím chceš mě mít.

2. Chtěl bych být pampeliškou,
chci být růží, kterou bych Ti dal,
první láskou, první knížkou,
prvním snem, co k ránu se Ti zdál.

R: 2x